

за съединението. Днеска, мисля достатъчно се говори върху тоя въпросъ, за това позволете ми Г-да преди да свърша, да предложа резолюцията, която ако се приеме, едногласно да постановимъ щото, бюрото, което избрахме преди малко, да я представи тамъ, дѣто трѣбва. Ето резолюцията, която предлагамъ да приеме почитаемото събрание. (Чете:)

„Резолюция“.

Днесъ на 19-й Марта 1884 г. събранитѣ около петъ хиляди граждани отъ София и околноститѣ въ дворѣтъ на Съборната черква Св. Краль, за да разискватъ по въпроса за нашето съединение:

Като взеха предъ видъ, че създаденото отъ Берлинския Договоръ положение, както отсамъ тѣй и отъждъ Балкана, поради голѣми политически и економически мѣнотии и неспогоди, — мѣнотии и неспогоди, които сѣ непрѣодолима прѣчка за развитието и напредванъето на нашия народъ;

Като взеха предъ видъ, че сички неспогодни за насъ задължения, вписани въ Берлинския трактатъ, се изпълниха или се изпълняватъ, а пакъ малкитѣ изгоди, които трѣбваше да добие Бѣл. народъ, и отъ които отдѣленитѣ отъ насъ братия можяхъ да очакватъ подобрене за своето злочесто положение, останахъ мрътва буква;

Като взеха предъ видъ, че Бѣл народъ е съставлявалъ и съставлява единъ народъ съ единъ языкъ, една история, едни нрави и обичаи, едни надѣжди и стрѣмления, когото Берлинский Договоръ распокъса и постави въ разни, едно отъ друго по неспосни и злополучни положения;